

SZÉKESEFEJÉRVÁR.

TÁRSADALMI HETILAP.

A fejemgyei gazdasági-egylet, iskolatanács és a fejemgyei tanítók egyletének közlönye.

Megjelen minden vasárnap.

A lap ára

házhöz hordással vagy postán küldve:
Egy évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.

Hirdetmény

a bélyegdíjon felül, minden három hasábos petitsor:
Megrendelőkirtől 6 — nem megrendelőinktől 8 kr-ért igttatik be.

1872. február 4-én.

5. szám.

III. félévi folyam.

A lap szellemi részét illető közlemények „Székesfejérvár” szerkesztőségéhez, — belváros, Láng szítás féle ház — küldendők.

A lap ára, hirdetmények és a hirdetményekérti díjak a „kiadó-hivatal” Klökner Péter könyvkereskedésében vétetnek fel.

Nyilttérbeni közlemények után három hasábos petitsorért 10 kr. fizetendő.

Kéziratok nem küldetnek vissza.

Vámszövetkezési érdekeink.

— Lőrinczffy Sándortól. —

I.

Egy nemes annál boldogabb, minél inkább vannak productiv erői kifejtve, minthogy így nem csak módokat nyer földi létét az élet különemű élvezeteivel édesbiteni, hanem erőt is, magát minden hatalmaskodások s jogsértések ellen oltalmazni. Ezen elv-nél fogva tehát Magyarországnak is érdekében áll, a honban részint szunnyadó, részint elfojtott productiv erőket felbresztetni. Hogy e tekintetben nálunk még igen kevés történt, nem szükség bővebben fejtegetnünk, mert mindenki eléggé tudja, mikép a minden kölcsönösséget kizáró kereskedelmi politika, hitelnek és keresetnek ellenséges ószerű feudális institutiók ezernyi balítéletekkel és százados pereikkel, s a gyakorlati népnevelés hiánya, a kereskedést és ipart felvirágozni nem engedték; tudva van az is, mikép törvényhozásunk ekkorig többnyire csak az alkotmányos jogok fentartásával lévén kénytelen foglalkozni, noha óráról-órára újabb sürgetős status-kellékekkel ismerkedett meg, miről egykor a sötétebb kornak alig volt csak sejtelme is, a helyett, hogy a kellékeket annak idején kielégítette volna, kénytelen volt a reform-kérdések tömegét a végtelenségig nőni engedni. Valóban keserves egy állapot a mostani nemzedékre nézve, melynek azon kemény sors jutott osztályrészül, hogy a százados mulasztásokat pótolja, oly feladat, mely korunkig békés, alkotmányos uton egy országban sem fejtett meg. E győzelem, úgy látszik, felvilágosodotabb századunknak tartatott fenn, melyben a szelidebb erkölcsök jognak és méltányosságnak elevenebb érzete, törvénytisztélet, sürgösbb törekvés, békés utoni keresetre s humanitás, a lefolyt századok daczát s dolyfét mindinkább háttérbe szoríthatják, s melyben egy törvényes kormány a közbéke mindennemű megzavarása ellen elegendő biztosítékot nyújt. — Ha e korban kezünket nyugalmasan öltünkbe raknók conserválgatva, mit conserválni már nem lehet, ha régi

szokásként átadva magunkat, a meztelen nyomort arany paláttal fedezgetnők, úgy bizonyosan csak folytatnók őseink balfogásait, s honunknak gyászos jövődöt készítenénk.

Azon abnormis állapot, melyben jelenleg vagyunk, óránkint több veszélyel fenyeget, minthogy a nemzet segélyforrásai, a mindig tovább harapodzó visszasságok elleni segély halasztgatásával mindinkább kiapadnak, s ekkép a javítások keresztülvitele annál nehezebb leend, annál több áldozatba kerülend, minél továbbra halasztatnak.

Szóval a cselekvés és működés napja megérkezett, a nemzet jólétét fenyegető veszélyt mindenki világosan látja, s ez többé immár nem titok. — Szabadulást csak saját munkásságunktól s kitérésünkötől várhatunk, a kormánytól közrehatást s részvétet remélhetünk.

Mi csak egy érdeket ismerünk, mely a kormány-nak szintugy, mint minden statuspolgárnak szíven fekszik, s kell, hogy szíven fekdjék. Ez az általános jólét terjesztése. Azon kérdésre: vajjon a jólétet szellemi vagy anyagi uton kelljen-e előmozdítani? azt feleljük: ott kell segíteni, ahol a szükség legnagyobb, s annyira kell segíteni, mennyire a nemzet ereje megengedi. A nemzet szellemi kifejlődése, a mennyire lehet, egyenlő lépést tartson az anyagi kifejlődéssel; egyikben sem kell öt akadályozni, sőt inkább segítségére kell sietni ott, hol hátramaradhatna, nehogy az első esetben, ha t. i. tisztán szellemileg halad, népe ábrándozóvá és gyakorlatiatlan szobatudóssá, ellenkező esetben pedig szellem nélküli munkagéppé oyorodjék, s végre egyik esetben se legyen azon veszedelmek kitéve, hogy az erősebb szomszéd statusok concurrentiája által elnyomassék.

A bel- és kül-kereskedésre nézva a vámszövet-séges statusokban teljes és korlátlan szabadság uralkodik. A tükepénz és értelmesség s ipar és ügyesség, mely a szövetkezett statusok minden zugában előtűnik, nyilt mezőül nyeri munkásságának s befolyásának az egész szövetséges birodalmat határvám feleségázása nélkül. Tul van a kormány, tul van a nemzet,

azon hiedelmen, hogy egyiknek ipargyőzelmé csak a másik iparának sakkban tartásával lenne eszközölhető; mert minden rész egyaránt érti, miként az ily győzelem magára a győzőre is a romlás csirait hordaná méhében. A szomszéd tartományi gyárnokok már is tapasztalják, s naponkint mindinkább tapasztalják, hogy azon édes nyugalom, melybe egy minden vetélytárs ellen biztosított piac a gyármiipart belesringatja, annak végső eredményében mindig kárára van, mert kellelén tul visszatartoztatja azon külföldi piacoktól, hol a megszokott kedvezményeket nélkülözve, csupán nagyobb szorgalom és értelmiség által lehet nemzetgazdasági hasznot aratni. Innen pedig nem csak a bizonyos elmaradás következik, hanem következik az is, hogy midőn azon országban, mely biztosított fogyasztási piaczul szolgált, a productiv erőik, bár ha még oly lassan is fejlődésnek indulnak, s így abban a külföld számára való piacz mindinkább szűkül, mindinkább enyészik; a világ egyéb részeiken levő piacok már mások által elfoglalvák, s nincs hely, hol a természetes veszteségért pótlékot remélni lehetne.

Mint tudjuk, folyó évi január 10-én tárgyalatott a külfölddel kötött kereskedelmi és vámszerződés.

Ez is érielő korunk sajtáságaihoz tartozik. Vanak idők, midőn elő egy gondolat-búvár és ellesi a természet rejtekműhelyének egyik ó titkát, eszméjével, pislogó mécsvilágánál átvirasztott éjék szellemiszült-jével, az emberiség kifejlődési utjában, megáll egy tájékozó mértföldkő gyanánt; de az emberiség a mutatott uton lassan halad és vajudik néha egy századon át, míg megszülemlik egy esemény, mely a történetek forgó kerekének egy lökést ad. — Nem ugy korunkban. — Hol a minden életet messze tulsugárzó egyes nagyság, mely mintegy válaszfal álljon a tegnapi és holnap között az emberi nem évkönyveiben? Sehöl és senkinél; de az egész fürgé hangyaboly mozog feszült iparral javítás után folytonos győzelemmel a természet és avult századok rozsdás zárán, egy szelentől ihletett sok apró erő egyesülete csodákat művel, mint egy óriás. S azért nagy e kor, bármí apró-

TÁRCZA.

Hopsza ur viselt dolgai.

(Farsangi kép, melyből mindenki megtanulhatja, hogy miképen lehet valaki egy vidéki város híres embere.)

Hopsza ur igen tisztességes ember.

Tisztességes, mert *tiszt*sséges.

Ember, a mennyiben báró, s az ő fogalma szerint az *ember* ott kezdődik.

Ami ezen alól esik az canaille, az nem ember, hanem csak az *ember* szolgálatára teremtett „*gesinde*”, mely hivatva van, hogy az *embernek* nadrágot, csizmát varjon soha meg nem fizetem fejébe, neki szállást és élelmezést adjon dtto, csizmát puczoljon, fűtsön, csak azért, hogy az *ember* az embertelenségben gyakorolhassa magát.

Az egész társadalom; de különösen a polgári osztály a czéltől teremtett, hogy az *ember* szeszélyeinek szolgáljon.

Az *ember*, ha az orránál tovább nem lát, a mi némelykor a nagy or miatt lehetetlenség, beleütközik a közönség legérzékenyebb oldalába, s ha azt megsebzí is, annak a közönség kényes volta az oka; mi-ért nincs oly vastag bőrrel ellátva, mint az *emberé*.

Az *ember* nagy terjedelmű neveltséggel bír; — mely a nevelletlenségig terjed, a nevelletlen *ember* pedig gentlemann.

Az *embernek* igen jól dressirozott kutyája van, ennek elég ha a jó nevelés meglátszik rajta — szófogadó, nem nyul engedelem vagy kinalás nélkül a tábla, — a szobába nem rakja le a mult napok terheit, — szóval tiszteli az *ember* jogait. — Az *ember* azért *ember*, hogy az olyatén lényeket, kik ugyan-csak az ő hasonlatosságára vannak teremtve; de kevesebb águ koronát, vagy éppen semmit nem viselnek, ezekkel szembe negélyes kihívó, szóval nevelletlen legyen.

Az *embernek* naphosszat semmi olyas dolga nincs, a mivel a társadalomnak hasznára volna, — azért ő a társadalom türelmén élődő pioeza, s siet kikeresni azon módot és helyet, hol annak *elevenére* talál.

E szerint az *ember* az illem szabályait ugy magyarázza, hogy az a társadalomra kötelező ugyan, de reá néz nem.

Ebből kifolyólag az *ember* azt hiszi, hogy ő helyesen cselekszik, ha a Champagneit megissza, s az üres üvegeket a szomszéd asztalnál ülő egyenruhátlan polgárok közé hajtja.

Ha színházba, táncmulatságba vagy bármely nyilvános helyen a polgárnök, vagy leányaik becsületét, önérzetét mélyen sértő, gúnyos kifejezésekkel lehető hangosan, hogy az érdeklött fél is hallhassa, — bírálat alá veszi.

Általánvéve ha ő, — az *ember* jól átértett hivatása szerint, folytonos harcban áll azon polgársággal, kiket a magyarok Istene megáldott azon megmérhetetlen szerenésével, hogy őket folytonosan és rendszeresen bántalmazhassa, hol apró portyázásokkal, — hol pedig concentrált erővel.

Mindezekből az én Aczéltoll bölcseségemmel azon következtetést vontam ki, hogy egy vidéki kis városban feltűnni vágyó egyénnek, épen nem szükséges, hogy finom társalgó, szellemdús, vagy tudományosan képzett legyen, s így tegyen szert hírnévre. Elég ha magát a társadalmi szabályok fölé helyezi, s ezellen negélyét kihívó gúnyos modorral, a nevelletlenséggel alkalmazza.

Ez egy kis farsangi miniatúr képecske, s ilyet többet is összekarcolhatnék, ha a satyrával éppen e perczen nem szakítottam, s a humorral szövetséget nem kötöttem volna, s most ennek zászlója alatt küzdve ejtettem foglyul ezen kis fekete harczosokat, a betűket.

E kis foglyok beszéljék el, hogy mig újdondász barátunk, ki melleleg mondva szerelmes mint a tengeri nyul — az elite bálokon mutogatta fel frakkozott erkölcsi személyét; mert erkölcstelennek nem mondhatom, addig az én *házasság rokkantjás*ágot elvittem a tóvárosi olvasókör által a „Vörösmarty csárdába” rendezett táncmulatságra, hol végnélküli gyönyörűségemre szolgált látni, hogy az elegans világ delnőinek divatos öltözéke mellett a szorgalmas derék földművesnö kurta rokolyája is megfér; de nemcsak hogy megfér, hanem az ésszeritien leereszkedő, s az önérzettel fölfelé törekvő osztály a közép uton találkozza magyaros jó kedvvel járja a *kufercsést*.

kák emberei, hatalmas mintegy Océán, melynek hátán, miként Byron mondja: „száz ezer hajóhad nyomot nem hagyva hőmpölyög“ s a mely mégis csak cseppekben áll. — Ily korban hamar érnek az események, s a politikai számtudós jósló szavának omegája a teljességé alphája lesz.

(Vége következik).

Ismertetés.

Szerény észrevételek Pethő Imre ur „Ismeretése”.

Igénytelen ségnek igen hizeleg, hogy Pethő Imre ur szüreti közleményemet tüzetes bírálata tárgyul választá, de mindamellett kénytelen vagyok néhány állítását, a jelen kori tudományos felfogás és tapasztalatokkal homlokegyenest ellentétben levőnek tekinteni; — mellékesen említve fel azon körülményt, miszerint Terrel ur a bor savtartalmára vonatkozólag m. évi október 25-án határozottan és kétszeri külön kérdésen erősíté, hogy 3—4% savtartalmat ismer elégségesnek, a bor tartatagságához.

A váli bor kezelésére ajánlott módszeremet illetően, engedje Pethő ur, miszerint azt sértetlenül és határozottan fentartsam a nélkül, hogy okaimat e lapok hasábjain olvasó közönsége legnagyobb részének untatására kijelentem, mindamellett ez elől sem szándékom kibújni, sőt kérem Pethő urat jelöljön ki vegytani szaklapot, melyben ennek tért nyerve, az erjedés már elmélete alapján bebizonyíthatom állításom helyességét, vagy engedje azt magánlevelezés utján tehetni, szabad választására bízom.

De megléven győződve, hogy e lapok igen tisztelt olvasó közönségét is érdeklő tapasztalati tényeket, — melyek már is elegendők Pethő ur aggodalmának eloszlatására — e helyen felhozni nem lesz annyira untató, batorodom a t. szerkesztőség engedelmét kikérni, és pedig: „Pethő ur állítása azon aggályon sarkallik, hogy az igen lenyálgásított borok erjedése lassabb és huzamosabb lévén, ez által a zamat és simasága fogva veszteni“ — czáfolják ez állítást a következő ismert és évszázadok óta tanulmányozott tények.

1. A rajna- és mosel-vidéki borok 7.5—15°-nál erjesztetvén, erjedésük lassú és igen huzamos, az eredmény kitünő zamat, kellemes íz, sima tükör és más boroknál el sem ért tisztasággal.

2. Az alsó-franciaországi és feljebb fekvő alsó ausztriai szőlők borai 15—18° C.-nál erjesztetvén, az eredmény elegendő szesztartalom mellett gyenge zamat és a fennebbiekénél bár kisebb, de mégis kielégítő tisztaság.

3. Az alsó-magyarországi, istriai, velencei, dal matországi borok 18—30° C. mellett erjedvén; az eredményezett bor, az erjedés rohamossága mellett, bár igen szeszűs — tüzös — de zamatja alig érezhető, s tartatagsága alig vehető egy évnél feljebb.

Fennebbiek alapján nem szükség bizonyítanom, miszerint a váli borok lenyálgásítása által éppen a zamat növelésére és a tartatagság biztosítására céloztam, s meg vagyok teljesen győződve, hogy a kísérleteim alapján észlelt és ennél sokkal hatalmasabb évszázados tapasztalatokon alapuló, — bár eddig inkább magánosok titkát képező, — ajánlatomat siker koronázzandja.

Pethő urnak a bor-receptekre vonatkozó tételét illetően igen helyeslem nézetét, de csak addig, míg a bor egészséges, de hova akkor, ha baja lesz! — s ez gyakori eset — úgy járunk ezzel is, mint az emberek, kiknek egészséges állapotukban nincs orvosra szükségük, míg a betegnek gyakran megmentője lesz! — jó lehetne az a bor-recept is, csak szolid és a szakban képzett embertől jöjjön, — a hírlapokban hirdett ily és más dolgoknál gyakori a humbug.

A borok savtartalmának közömbösítését — neutralizálását — pedig csak akkor és ott ajánlhatom elfogadhatónak, hol igen jól és gyakorlatilag képzett vegyész eszközli a savtartalom pontos meghatározása alapján a kiszámítást, s még így is legalkalmasabb azt közönyös borsavas hamanyal tenni, s nem az ajánlott szerekkel, míg a nem vegyképzett borász, e műtétet a bor és egyéb savak teljes kicsapása által, csak rossz hírbe hozhatja, s magának is nagy kárt okozhat, mert bora elromolhat a hiányos kezelés következtében, azért a gallizálást sokkal biztosabbnak tartom már annyival inkább, mert a gallizált must a seprő zamattartalmából eléggé kárpótolva lehet legtöbb esetben. Heiszler.

Megyei.

Deákpárti értekelet.

Gróf Károlyi György ur e megyebeli elvtársait f. évi január hó 30-ára Székesfejervárra a „magyar király“hoz czimzett szálloda nagy teremébe, a párt újjáalakulása céljából összehíván, azok nagyszámmal jelentek meg, erősen képviselve volt minden osztály. Az értekelet gr. Károlyi György ur id. elnöklete alatt megnyílt, s ad hoc jegyzőnek Szüts Sándor ügyvéd ur választott meg.

Elnök ur megnyitó beszédében fejtegette az értekelet célját, s a pártot egyetértésre s kitartó mun-

kásságra szólította fel. Együttal egy kéznél volt programot kért felolvasatni, elfogadtatni és aláírni.

Ifj. Szütyény László ur országgyűlési képviselő a programot átvevén azt felolvasta, melyet hosszabb vita után az értekelet csekély módosítással ekkép fogadott el.

„A fejemegyei Deák-párt az 1867-ki kiegyezés alapján áll s nem tartja sem szükségesnek, azt újra kérdés alá vonni, vagy azon másítani, sőt inkább tekintve hazánk számos szükségleteit, melyek még a törvényhozástól s illetőleg a kormánytól s az ország közigazgatásának minden közegeitől várják kielégítésüket, idején látja, hogy a közjogi kérdések további fessegetése felhagyásával minden erőnket a szükségletek kielégítésére a még fennálló hiányok pótlására, s az ország anyagi és szellemi felvirágoztatása előmozdítására fordítsuk, s arra törekedjünk, hogy menél rendezettebb, mennél inkább a közügyeknek megfelelő állapotok jöjjenek az ország minden részeiben létre.

Kinyilatkoztatjuk tehát, hogy valamint egyfelől ezen elvek fognak nekünk irányulni szolgálni Fejermegye belső ügyei elintézésénél, úgy az ezentul netalán azoknak elintézésére kiválasztandó egyéniségekre nézve, nemkülönb a jövő országgyűlési képviselőválasztásoknál és az ezen elvekben osztozó egyéniségeknek adandjuk szavazatunkat, s egyáltalában mindent, mi győzelmünkét veszélyeztetné kerülvén, ezen elvek érvényre jutását legszentebb kötelességünknek tartjuk és tartandjuk. Sz.-Fejérvárot, január 30-án 1872.

Az aláírások megkezdése előtt a párt elnökévé gr. Károlyi György, alelnökévé báró Miske Imre, jegyzőjévé Szüts Sándor urak megválasztván, az elfogadott programot ott a teremben mintegy 200-an írták alá.

Egy központi bizottság is választott, — tagjainak névjegyzéke kinyomatni, köztük és elvtársaik között kiosztatni határozottat. Továbbá intézkedés tétellett, hogy az elfogadott programot a bizottsági tagok minél több választó által aláírassák.

Végre Kereskényi Gyula érdi plebános ur indítványa folytán Boross Mihály „Politikai óramutató“ czimű népies modorban írt munkája minél nagyobb mérvben terjesztessék a nép között szinte elfogadtatott.

Szemző.

Városi.

Tanodánk — mint több ízben — úgy különösen az utóbbi időkben a közönség legszivélyesebb támogatásával találkozik.

Oly adakozások folytak be ujabban intézetünk javára, a melyek ismételten tanuskodnak polgáraink áldozatkészségéről, s az egyes gyűjteményekben nagy házagot pótolnak.

Névszerint: Braun József, Broszmann Elek, Diéballya György és Say Rudolf gyógyszerész urak kiállították összes vegykészitményeinket, mi által egy évető szükségét fűdöztek, a városnak pedig tekintélyes költségeket kíméltek meg.

Heyder Keresztély ur egy tökéletes festékgyűjteményt és 110 darabból álló ásványgyűjteményt állított rendelkezésünkre; Glaser Iván ur, szapolczai gyógyszerész 30 darab ásványt, Pete Dani ur két becses könyvet, Schlesinger ur két kétkaru, Bierbauer ur pedig egy egykaru lámpát ajándékozott az iskolának; e lapok igen tisztelt szerkesztője, amellet, hogy becses lapját mindig nyitva tartja tanügyi közleményeinknek — egy globussal gazdagította gyűjteményünket; Dr. Say Móricz ur, az általa fordított Frenenicus minőleges vegyelemzését adományozta a könyvtárunk; ifj. Fellner 3 forintot küldött be felszerelésünkre; Hudacsek Fülöp kilencz darab butort ingyen befestett.

Fogadják a tanuló itjuság nevében hálás köszönetemet!

Ily részvét mellett fog sikerülni intézetünket a kor igényeinek megfelelőleg berendezni és általa városunk érdekeit emelni.

Székesfejérvárot, 1872. január 31-én.

Mendlik Alajos, főreáktanodai id. igazgató.

Értesítés

a székesfejérvári püspöki megyében a népiskolákban alkalmazott tanítókhöz.

Azon jó reményben élén, hogy ha nem is minden tanító, de legalább minden község a „Székesfejérvár“ czimű hetilapot járhatja, azért t. szerkesztő becses engedelmével, hogy a „katholikus néptanítók székesfejérvári egylete“ által folyó évi január 4-én tartott évi közgyűléséről minden katolikus néptanítónak némi tudomása lehessen, szabadjon annak nevezetesebb mozzanatait rövid kivonatban közölni.

Az évi közgyűlés több pártoló és számos helybeli s vidéki rendes tag jelenlétében tartatott meg. Dr. Say József ur, mint egyetli elnök a szép számmal meggyűilt jelenlévőket szívélyesen üdvözlé, a gyűlést megnyitottnak jelenté. Következett az elnöki jelentés az egylet működése s történetéről a lefolyt évben s jelen állapotáról. Az elnök évi jelentéséből az egylet állásáról s működéséről mindenki kimerítő tudomást szerzhetett, harsán dőljéssel fogadtatott.

Tekintve az egyletnek azon rövid idő alatt történt szép fejlődését és előhaladását igen szép jövőt biztosít.

Az alább elősorolándókból mindenki meggyőződhetik, hogy erőnkhez képest előre haladni és kitzított czélunkat ha nem is elérni, de legalább megközelíteni iparkodtunk.

Hogy először is felemlítsük, miszerint az utolsó évi közgyűlés óta 8 rendes havi, 4 rendkívüli közgyűlést és 9 választmányi ülést tartottunk; hogy fősvényeknek ne látszassunk, de különösen a tanügyi előmozdítása tekintetéből egyetünket az egész fejérvári püspöki megyére kiterjesztettük, a mult évi közgyűlésben módosított és a magas miniszterium által helybenhagyott alapszabályokat kinyomattuk és a megyebeli tanítóknak tudomás végett megküldöttük. És felszólításunk nem hangzott el a pusztában, mert jelenleg már 17 megyebeli tanítót tisztelhetünk körünkben.

Az egylet tagjai közé számít: 8 alapító, 14 pártoló, 20 tiszteletbeli és 39 rendes tagot.

Az egylet szellemi tevékenységnek jelzésére nézve felemlíthetjük, hogy 8 rendes tag részint gyakorlati előadást, részint elméleti felolvasást tartottak.

Egyetli könyvtárunk ez évben igen tekintélyes számmal gyarapodott. Nemeslelkű adakozói voltak: méltóságos Pauer János cz. püspök ur egy kötettel, (a tanítóknak is ajándékozott egy-egy munkát) nsos dr. Matuska János kanonok ur 24, főtiszt. Gerlach Benjámín főgymnasiumi igazgató ur 12, főtiszt. Kuncz László püspöki titoknok ur 2, főtiszt. Nyirák Sándor püspöki ceremonialis ur 2, tek. Frey József 128 és tek. id. Namesy Ferencz ur 1 kötettel. Az egyetli könyvtárunk bir összesen 488 munkát 813 kötetben.

Egyetli vagyonunk, mint már a felhívásunkban is említettük az ezer frtot meghaladja; azonban szabadon felemlíteni azon nemeslelkű jótévkő névsorát, kik egyetünket oly hathatósan pártfogolják. Az alapító tagok közé van szerencsénk számíthatni: Nmltsu gr. Cziráky János urat, mltsos Jekelfalussy Vincez fejérvári püspök urat, mltsos Márkl Ignácz veszprémi cz. püspök urat, mltsos Pauer János cz. püspök urat, nsos dr. Májér József, Radnich Imre, dr. Matuska János és néhai Gózonny György kanonok urakat.

A pártoló tagok közé: Mltsos gr. Zichy Nándor urat, Ft. Pellet Ödön esperes, Kuncz László püspöki titoknok, Nyirák Sándor püsp. ceremoniarus s sztszéki t. jegyző és Tóth János plebános urakat. Továbbá: ft. Alaghi Dezső, Burghardt Leo, Pallér Kelemen és Szenczy Győző gymnasiumi tanár urakat, ugyszinte: tek. dr. Say József, Blattner Márton, id. Pénzes F., Tanczos Imre és Schnetzler János (vasuti tiszt) urakat.

Az „önsegélyző alaphoz“, mely csakis a betegségben sinlődő, az elaggott, vagy a tanításra képtelenné vált rendes tagok, és elhalálozásuk esetében azok özvegye és árvái segélyezésére fordítatik, — becses adományokkal hozzájárultak: Mltsos Pauer János cz. püspök ur 100 frtos és tek. dr. Say József ur 50 frtos földtehermentési kötvényekkel, nsos Fekete János szombathelyi kanonok ur 25 frttal, nsos dr. Májér József cz. apát s kanonok ur még 1855 ben a czélra 42 frttal és nsos Venosz Imre cz. apát s kanonok ur szinte még 1859 ben a czélra 52 frttal és utóbb még 30 frttal, nsos Radnich Imre cz. apát s kanonok ur 50 frttal, azon nemes igérettel, hogy ezen kegyes adománya csakis kezdete, tek. özv. Tschida Jánosné 50 frttal és idősb Pénzes Ferencz ur 3 frttal.

Vagyoni állapotunk, mint az elnök évi jelentésében mondja, — nem elég arra, hogy czélunk kivitelének megfelelően, de elégséges arra, hogy további tevékenységre buzdítson és munkálkodásra serkentsen; mert czélunk a tanügyi, valamint a tanítók anyagi és főképp szellemi jólétének előmozdítása. És az mindinkább teljesülni fog, hogyha a fentemlített nemeslelkű pártolók és kegyesszivű adakozókön kívül találkoznak még többen oly nemeslelkűek, kik egyetünket pártfogolni és segélyezni fogják; az egylet a legcsekélyebb adományt is hálás köszönettel fogadja. De van is reményünk, hogy a tehetősb polgárok, szintugy az egyház férfiak valamennyien, minden esperes és plebános s minden egyházi tanfelügyelő urak, tekintvén a czélt, egyetünket felkarolni és pártolni fogják. Adja Isten, hogy úgy legyen!

Gyűlésünk egyik fénypontját képező, ft. Burghardt Leo főgymnasiumi tanár ur és egyetli pártoló tag „Az erkölcsi jellem kiképzése és megszilárdítása“ czimű kitünő szakismeretséggel kidolgozott felolvasása. Az elnök a közgyűlés nevében a tudós tanár urnak, az egylet iránt már többszörösen tanusított, szíves buzgalmaért hálás köszönetet mondott.

A felolvasás után jöttek az indítványok. Több tekintélyes férfi a tanügyi körül kifejtett buzgóságukért tiszteletbeli tagoknak megválasztattak.

Továbbá indítványoztatott, hogy Schvarcz Gyula sz.-fejérvári követség a kath. tanítók sz.-fejérvári egylete által köszönő felirat terjesztessék azért, mivel a népnevelés iránt buzgólkodó férfi a mult évi decz. 21-én tartott képviselő gyűlésen a népnevelést ismételtén oly kitünőleg pártolta. Az indítványt a közgyűlés magáévá tette s határozati érvényre emelte.

Végül következett a tisztújítás. Az egyetli alapszabályok szerint titkos szavazattal egyhangulag elnöknek dr. Say József urat, másod elnöknek Janny József, alelnöknek Greizinger Márton és pénztárnoknak pedig ismét Tóth József főtanító urak választattak meg.

Most pedig, midőn befejezem tudósításomat, fogadják mindazok, kik egyelőre céljainak előmozdítására bármi uton közreműködni szivesek voltak forró hálánkat, és engedjék azon kérését hozzájuk intézni, hogy egyelőre továbbá is pártfogásukban részesíteni kegyeskedjenek. Székesfejervárott, 1872. január 11-én. *Rainiss Mátyás*, egyleti jegyző.

Levelezés.

K. Nyék, 1872. január 31-én.

T. szerkesztő ur! Én ugyan nem birom a fővárosi báli tudósítók sima szótárát, hogy az éjjeli nyéki bálról szövegekből köztét csokrot mutathassak be; csak falusi egyszerűséggel írom ide, hogy bizony mi mulattunk, még pedig mondhatom jól.

A jótékony célra rendezett táncmulatság, koszaros költők születésnapjára egybegyűjté, nemcsak megyénk, de a szomszéd megyék szépeinek egy részét is.

Egy másik tudósításban pedig „ki győzné a szépek sorát előszámlálni” jelszó alatt felemlítettnek: Bárd Durneinsné, Szűts Etelka, Herold Luiza, Prau Gyözné, Cserna Berta, Nagy Klukovics Laura, Vértessyné, Fejér Rózsa, Kenessey Sarolta, Farkas nővérek, Balassa Ilonka, Farkasdy Laura kisasszonyok. — Bro Földváry Sándorné, Meszlényi Lajosné, Sárközy Béláné, Sárközy Aurelné, ifj. Sárközy Kázmérné, Vasánits Miklósné, Szőke Szerena, Lits Gusztávné, Lintner Sándorné és még számos urhölgyet, kik a jókedvet magyar szívélyességgel fokozták, kellem és szellemükkel ékítették a reánk nézve feledhetlen éjtel.

Tánctermünk ugyan nem nagy; de annál nagyobb volt örömünk és ebből kifolyó jó kedvünk, midőn kis körünkben is ily válogatott díszes társaságot voltunk szerencsések tisztelhetni.

r. l.

Szini szemle.

Tér szűke miatt csak a nevezetesebb darabokról szövegezzük.

Január 20-án Megyery Emma jutalmául: „Egy a mi népünkben” s 25-én Dezső Ödön javára: „Szász-szor szép” adatot. — Mindkettő németből fordított életkép. — Az utóbbinak nyelvezete meretlen, de alakjai, kivált ha jól kidomborítják, eléggé mulattatók. Megjegyezzük azonban, hogy az ily mintájú darabok elmes couplingekkel nagyon összeforrvák, s ha e sallagjaiktól megfosztatnak, úgy tűnnek fel mint egy kopasz völgy, vagy mint egy 40 évet túlélt udvarló — kinek pénze nincs; — az elsőnek, bármily fényes homloka, az utóbbi, bármennyire fürge és jómellű, — csupán kényserítő körülmények teszik őt tűrhetővé. — Minthogy ily előrendű társulatnak a tűrhető classificatióval megelégedni nem szabad, azért vagy leénekelve a coupletettek a közvélemény kitűnő vagy jeles bizonyítványára szert tenni, vagy mellőzni az ily ének nélküli csupán tűrhető darabokat. — Különben e baj oka eddig a zene hiánya volt, s mint értesítve vagyunk, e bajon is már segítve van, a mennyiben Bernát közkezdességű zenekara szoroson megigerte, hogy ezentúl naponta meg fog jelenni, csupán egy-két bárra történt szerződésénél fogva történi kivétel, — de ekkor is legalább zenekara felét oda küldi. Mi bizony Bernát adott szavában, s ez egy-két farsangi kivételt is szivesen elnézzük — a farsang kedvéért.

Megyery Emmát közönségünk zajos tapsokkal fogadta, s eddig a jutalmazottak közt őt tünteté ki először egy díszes koszorú és virágcsokorral, — mit tekintve szép szorgalmát s ügyes játékát, méltán meg is érdemelt.

Dezső jutalomjátékában a czimszerepet Dezső szorgalom és tanulmányjal játszotta le; Dezső, a jutalmazott, ma ismét bizonyítja, mennyire sokoldalú hasonvehető tagja a társulatnak, dicsérendő felfogással adta szineskedő szerepét, a többi szereplők — Ballát kivéve — kit akadozó modorától csak is nagyobb szorgalom menthet meg, — elég buzgalommal működtek. — Közönségünk fájdalom kevés számmal, s a szorgalmas jutalmazandóknak szives részvétükön kívül vizsgálásul a kellemetlen időt hozhatjuk fel — igaz, hogy ez heveset kárpótol, anyagilag éppen semmit, de hát ki harcolhat az elemekkel?

Röviden megemlékezünk még Bokody — derék szinigazgatónk jutalomjátékáról, melyre a „Debreceeni leányvásár” volt hirdelve, de mely helyett az utolsó órában egyik tag hirtelen roszulléte miatt a „Szerzeteseket” vették elő. A jutalmazotton kívül Szigetköz, Kulcsárné s a Dezső pár emelkedtek ki a többi szereplők közül, — továbbá Megyery Emmát kell még megdicsérnünk, ki csintalan kis szerepét ma kiváló ügyességgel adá.

Füredy.

Vegyesek.

Megyei főispán urról következő sorokat olvassuk a „Családi-kör” f. évi 4-ik számában a „Corvina” társulat ezen közgyűlése folyamán az a szomorú körülmény is jött napvilágra, hogy az összes főispánok közül hettő irt alá e közérdekű vállalatra, e kettő közül az egyik Fejérmegye főispánja Szögyény László a hazai irodalomnak különben is egyik legbuzgóbb pártolója.

A sz.-fejérvári kölesönös népegélyző-egylet január havi üzletkimutatása 1871/2. *Bevétel:* Maradvány december hóról 143 frt. 26 kr. Hetibefizetésekből 3598 frt. 40 kr. Tartaléktökekből 26 frt. 40 kr. Kamatokból 309 frt. 56 kr. Késedelmi kamatokból 63 frt. 75 kr. Nyomatványokból 6 frt. 20 kr. Váltókból 3800 frt. Zálogokból 50 frt. Összesen 7997 frt. 57 kr. *Kiadás:* Váltókra 7674 frt. Zalogokra 80 frt. Hetibefizetésekből visszafizettetett 54 frt. 80 kr. Kezelési költségekre 158 frt. 64 kr. Pénztári készlet 30 frt. 13 kr. Összesen 7997 frt. 57 kr. Kelt Sz.-Fejérvárott, január 31-én 1872. *Kovács Mátyás*, pénztárnok.

Felhívás! A sz.-fejérvári kölesönös népegélyző-egylet t. tagjai tisztelettel meghívattak a „magyar királyhoz” címzett szálloda 20. számú melléktermében f. 1872. évi február hó 4-én délután 5 órakor tartandó értekezletre. Az értekezlet tárgya a f. hó 11-én tartandó egyleti közgyűlésen eszközlendő 10 igazgató tanácsi tag választása feletti megállapodás.

Többen az egylet tagjai közül.

A sz.-fejérvári kölesönös népegélyző-egylet 1871. évi kimutatása szerint a forgalom 1,078,444 frt. 55 kr., az egyleti vagyont 424,653 frt. 74 kr., egy betétnél tőkésítendő kamataja az 1868. évi társulattól 8 frt. 12 1/4 kr., az 1869. évi társulattól 5 frt. 61 kr., az 1870. évi társulattól 3 frt. 27 1/3 kr., és az 1871. évi társulattól 1 frt. 7 1/2 kr.

Egy különös eset tartja igazságon f. hó 1-je óta városunkat ugyanis Markus S. helybeli izraelita, lakatos mester megvett R. . . . I . . . kanonok ur ő nsgától egy házat 6000 frtért, melyre az első részletet 1000 frtot f. hó 1-én volt a vevő fél fizetendő. A fizetést a vevő pontosan teljesítvén, az eladó kanonok ur a lefizetett 1000 frt. helyett az egész vételárnyugtatványozta. Vevő által figyelmeztetvén a tévedésre, azt felelte, hogy ő látva, miszerint vevő munkás szorgalmas ember, a vételár hátralévő részét elengedi s örül, ha egy családot boldoggá tehet Markus Simon ámulatából csak akkor oszudott fel mikor eladó ur késznek nyilatkozott ezt tanuk előtt is kijelenteni, — minek folytán nyugtatványát két tanu előttemezte is. Vevő e váratlan szerencsét azonnal érvényesíteni kívánván a telekhivatalnál bekeblezést szorgalmazott; de ott utasították, hogy erre írott engedély szükséges, melyet eladó szinte kiállított, s felhatalmazta vevőt, hogy ezen ajándékozási eseményt lapok útján közzétehesse. Vevő a tényálladékot németül írásban foglalva hozzánk hozta, s mi közöljük úgy a mint az előttünk fekszik.

Halálozások. A kérelhetlen halál válogatás nélkül szedi áldozatait, kik közül *Ismail Alajost, Norák János*, okleveles gyógyszerész és 1848/9-iki honvéd főhadnagyot, és az alig 17 éves *Vierczigmann Györgyöt* a közrészvét kísért sírjaikba.

A kereskedelmi ifjuság által „korodájuk” javára rendezett táncvizsgálat egyike volt a legsikerültebbeknek, a mennyiben a zsufozásig megtelt táncteremben a legelegansabb közönség mulatott reggel 5 óráig vidám, feszelen jó kedvvel, a táncra kész hölgyek teljes megelégedésére. A rendezőség tapintatos eljárása általános elismerést érdemelt, mivel igyekezéteinek és buzgalmának jeleit mindenütt találkoznunk lehetett, s a bálányát id. Nánassy Ferencz urhölgyet a lépcsőzetnél a Rákóczy induló mellett fogadta. A válogatott virágokból font női koszorú előtt, azon mulatságok egyike volt, melyre mindenkor kedvesen fognak visszagondolni.

Nyilvános köszönet. Csákvár mezőváros nagyérdemű czéhek és magánosok a kath. néptanítók székesfejérvári egyletének öngyűző tökéjére adományoztak: Az egyesült cipész-czéh 3 fr. 72 kr. Fazekasczéh 3 fr. 81 kr. Csizmadia-czéh 2 fr. Szabó-czéh 1 fr. 50 kr. Ludvignő asszonyasság 1 fr. Özv. Bényi Istvánné 50 kr. Kozmai ifj. Kindl Ferencz 1 fr. K. ifj. Kindl János 1 fr. Medgyesi János város bíró 1 fr. Gulyás Mihály közgyám 50 kr. Az uradalmi tisztség 2 fr. 30 kr. Suhanyi Antal 1 fr. Walter József 67 kr. — Összesen 20 fr. — Fogadják a nemesszívű adakozók az egyleti forró köszönetét. *Asz elnökség.*

A posta-igazgatóság mult számunkban a levélbélyegjegyek iránti felszólalás folytán, mint azt felszólaló előttünk kijelenté intézkedett, s így a baj el van hártva. — Mindig őszinte köszönetet mondunk az illetőknek, jelen esetben a posta-igazgatóságnak, ha felszólalásunk kedvezőt eredményez.

Batthyány és Eötvös emlékszóbraira hordoz, a kiadó Halász Istvánnak megbízottja városunkban két rendbeli műlapot. — E képeket melegen ajánljuk t. olvasóinknak, az egyik Batthyány a másik Eötvös szobrát ábrázolja, életük főbb mozzanataival. Ara egy-egy képnek 2 frt., — s megrendelhetők szerkesztőségünkben is.

Beküldetett. Dr. Leizinger Ede cs. k. ezredorvos, a mostan oly szomoruan pusztító hagymáz (típus) betegség gyógyítására, az általa tömeges esetekben tapasztalt és e betegség első heti folyamában tántoríthatatlan biztos eredményt nyújtó hideg gyógy-mód alkalmazását ajánlja. Lakik: belváros, Szt.-István-utca, Guitmann ház.

Azon tisztelt szerkesztőségeket, kik mindez ideig lapunk küldött számaiért a cserepéldányt nem indították meg, bizalommal felkérjük, annak mielőbbi eszközlésére.

Az állandó színház-részvény-társulat választmánya tekintve, hogy a személyes érintkezés nagyobb eredményt biztosít, mint a *felhívás*, úgy intézkedett, hogy kebeléből bizottságokat küldött ki, kik a városi és megyei lakosokat személyesen felkeresik, s ily módon gyűjtik az aláírásokat. — mint mondják, már is szép eredményt mutathatnak fel.

A kereskedelmi ifjuság, január hó 27-én korodájuk javára tartott táncvizsgálatának tiszta jövedelme 401 frt 80 kr. addig is, míg részletes számadásunkat közzétehetjük, fogadja a t. közönség, különösen felül-fizetőnk a rendező bizottság őszinte köszönetét.

Adakozás. A székesfejérvári ref. elemi iskola alapjára Nyéken özv. Balassa Gáborné asszonyasság 10 frt adománnyal küldött be. Helybeli néhány ügybarátunk 32 frt adományt a tanterembe „Geburt”-féle közszenkályhát állított. Mely kegyeletes tényekért az ügy nevében hálás köszönetét nyilvánítja Székesfejérvárott az egyházi elnökség.

Lapunk kiadója Klökner Péter ur kijelenti, hogy miután betegsége hetekig húzódnak, üzlete ügyeinek elintézésével üzletvezetőjét Kopp János urat bizta meg, s kéri a t. közönséget minden előforduló ügyben nevezetkez fordulni.

Muzeumunk számára Schäffer Ferencz tanító Szt.-Mihályról, a fővenyi határban talált 8 darab régi római érmet küldött be hozzánk.

Nyilvános köszönet. Vierzigmann György és neje, felejthetlen gyermekük temetésénél megjelent közönség őszinte részvéteért, valamint a tanuló ifjuság nemes közreműködéséért hálás köszönetüket nyilvánítják.

Műtárlat. Folyó hó 1-én tartott városi közgyűlés tárgyalta az első magyar képző művészeti társulat igazgatóságának leiratát, mely szerint a szükséges költségek biztosítása mellett f. hó 10-től festményeiből kiállítás rendezni kész. A közgyűlés a szükséges költséget és helyiséget megszavazta, e szeriut szerencsések leszünk művészi festményekben gyönyörködni, melyért nagy részben Gabhard és Kuthy uraknak tartozunk köszönettel.

Vekerle Mór 22 éves joghallgató, közszeretben állott szép reményű ifju szüleinél Moorott a hágy-máznak esett áldozatul. Folyó hó 1-én a közrészvét kísérte sírjába.

A tóvárosi olvasókör február 1-én tartott táncvizsgálat, szép közönség részvéte mellett, kedélyes mulatságot alkotott, mely kiváló kiviradg tartott, valamint Obermayer János korcsáros urnál levő polgári táncvizsgálat is, hol Radits Bernát zenekara megemléstire méltó lelkesedéssel játszott.

A várkapu. Ezen utolsó történeti emléke városunknak már jövő hétfőn lebontatják. — Lapunk számára mi is lerajzoltattuk, a helybeli fényképészek is lephotografizták, a városi tanács pedig elhatározta, hogy olajba festve a tanácsterembe helyezi el. — A régészet és történelem iránt érdeklődő ügybarátokat figyelmeztetjük a lebontási munkálatra; mert hihető, hogy érdekes leleteknek is jövőnk birtokába.

A k.-nyéki jótékony czélú táncvizsgálat mult hó 30-án a legjobb sikerrel tartott meg, válogatott vendégkoszoru és általános jó kedv tevők e mulatságot mindenkire vonzóvá. A jótékony czél tekintve, történt felülfizetéseket kötelességünknek tartjuk a nyilvánosság útján nyugtázni, felülfizettek a következő urak és urhölgyek: báró Földváry Lajosné 9 frt, Lika Döme 5 frt, Diebálla 2 frt, Scherer Camil 1 frt, Ofner Ábrahám 1 frt, Végh István 4 frt, Dr. Kremiczky 1 frt, Kattenborg gróf 1 frt, Meszlényi Lajosné 3 frt, kerecsényi plébános 1 frt, károlyi plébános 1 forint, Prann Gyöző 1 frt, Czeke kapitány 1 frt, br. Földváry Sándor 8 frt, Halász Gedeon 1 frt. — Az összes költségek levonása után fennmaradó 27 frt 77 krnyi összeget a rendezőség elhatározta a káp. nyéki három iskola taneszközeinek beszerzésére adományozni. — Tisztelettel maradván ifj. Sárközy Kázmér, Lintner Sándor, Meszlényi Miklós, Herold István.

Molnárné Kocsisovszky Boreca körünkbe érkezett és szombaton „Frou-Frou”-val kezdé meg vendégszereplését. Örömmel üdvözljük a magyar színművészet e kiváló tagját. Működését élénk figyelemmel kísérendjük, s annak részleteit bővebben fogjuk t. olvasóinkkal ismertetni. A fődolog pedig az, a mibe nem is kételkedünk, hogy a színház megjeljen.

A sárkereszturi bál, mint levelezőnk írja, a rendezőség gondatlansága s a rossz zene miatt, nem a legkedvezőbb hangulatot ketté a jelenvoltakban, mindamelllett a bál reggel 5 óráig tartott. A bevétel 176 frt. 40 kr.

Légszuszítógáz tárgyában a városnak megkötött szerződése a miniszterium által jóváhagyva beérkezett, s a hatóság azonnal intézkedett is az óvadék megszerzése iránt. — E szerint alapos reményünk lehet, hogy legközelebb már nem gyönyörködhetünk az éjjeli sötétségben.

Mult számunkban közlött talány megfejtése: „Fekete tyúk.” — „Hattyú” megfejtés sok érkezett be hozzánk.

Talány.

Ludwig.

Megfejtési határidő február 8-ka.

Gabona-ár.

Február 3-án A. Ausztr. mérő. Tiszta buza 5.40, 5.50, 5.60. — Kétszeres 3.80, 3.90, 4. frt. — Rozs 3.20, 3.30, 3.40. — Árpa 2.50, 2.60, 2.70. — Zab 1.80, 1.90, 2. frt. — Kukoricza 3. frt. 3.10, 3.20.

Forster József, felelős szerkesztő.

Nyilt tér.

Szab. kir. Sz.-Fejérvár város közönségéhez!

Már 2 éve lesz, hogy a városi kutakról az árverés megtartott, jelen volt 3 vállalkozó, és előttük a feltételek felolvastatván, melyekben ki volt mondva, hogy mily anyagot kell a furott kuthoz venni, a többi közt előfordultak a csövek is, melyekkel a furott lyuk bélelve legyen; alulírott voltam oly bátor felszólalni mikor a pléheső említett, mivel a furt lyuk ki legyen bélelve, hogy az rosz anyag, mert a földbe legtöbb 3—4 évig tart és azután feloszlik tökéletesen és ekkor a kut haszonvehetlenné válik, mert alulírott 26 év óta jól tudja, hogy a pléheső nem földbe, hanem szabadba való, és úgy nyilatkoztam, hogyha én a munkát árverés utján vállalom akkor nem pléh, hanem vörös fenyő csővel fogom a furt lyukat kibélelni, de ha a t. bizottmány által az elkészített feltételek elfogadtattak és a rosz pléheső jónak találtott, sőt egy bizottmányi tag ur által az is mondatott, hogyha a pléheső feloszlik is pár év alatt, akkorra a futóhomok annyira megszilárdul, hogy a furt lyuk cső nélkül sem omlik össze, de ezt tagadom, mert van rá elég példa itt Sz.-Fejérvárott t. Karl György és t. Gebhard Ignác uraknál is, és a nemes város is volt oly esetbe, hogy a pléheső megemésztetett és a kut használhatanná vált, nem is okozom én a vállalkozót, hogy a furt kuthoz rosz pléhesövet kell használni, mert neki a szerződéshez hiven kell alkalmazkodni, ha a pléhesővel el látott kut miért a 440 frt. kifizetett két-három év múlva elromlik is, — de az olyan kut hol a furt lyuk vörösfenyő csővel van ellátva ugyszólván emberi életig, sőt még tovább is tart; azért jó lett volna oly egyént meghallgatni, ki már több kutakat furt, mert csak az adhat a t. bizottmánynak, kellő felvilágosítást, kinek e téren tapasztalatai gyakorlaton alapulnak.

De vállalkozó kihirdette azt, hogy ő már 32 év óta kutesinálással foglalkozott és mint szakavatott és tapasztalt kutmesternél alulírt hiszi, hogy sem vörösfenyő, sem pléheső nem fordult elő ilyen munkánál, mert ha fordult volna elő, akkor hiszem, hogy indítványomhoz ragaszkodott volna.

Salamon József kutmester ur! Alulírt nem kétkedem azon, hogy ön 32 év óta kutesinálással foglalkozott csak azt kérdelem, hogy mivel furt 29 évig? mert a többi kutesinálás a mivel foglalkozott egy kut csináló legény által is elkészített volt; a mi pedig a bádoggasságot illeti, hogy én talán a turócmezeyei tótoknak valaha tepszit csináltam volna az merő hazugság, és csak egy magyar-almási paraszt szájából jöhet ki.

A mi pedig a házamban levő vizet illeti avval alulírt megelégszem, mert ivásra páráját a városban keresni kell, de keménységénél fogva mosásra nem alkalmas, és azért e czélra a királykut vizét hordatom.

Továbbá: hogy alulírott Salamon kutmester urnak napszámait kik nélkül az „uzorai“ munkát elvégezni nem tudta elesábitottam volna az megint egy rágalom és hazugság, és mindaz ideig előttem nem is lesz becsületes ember míg a rendőrség elé nem állítja és ki nem hallgattatja őket.

Abban pedig, hogy én Salamon urat mint kezdő kutmestert néhány helyen ajánlottam igaza van, ajánlottam pedig:

1. Stauber Henrik helybeli ruhakereskedő urnak, hogy neki egy kabátot hitelezzen, mert a 32 év óta működő kutmesternék erre szüksége volt.

2. Schlammádingér és Námessy vaskereskedő urnak ugyszinte Szöllősy köteles urnak, kik most is azt mondják bár ne ismertük volna azt az embert.

A mi pedig a selyem-utczai új kutat illeti kéri alulírt a tek. közgyűlést legyen szives egy bizottmányt annak megvizsgálására kiküldeni, mert alulírott a gazdasági tanácsos ur által a kuthoz megvizsgálására felkértem és azt az észrevételt teszem, hogyha 1—2 akó viz belőle felhuzatik a többi oly sűrű, hogy a békát sem látná meg benne az ember; ez azon remekült 32 év óta gyakorlott és tapasztalt kutmester.

Második remek van itt a Szt. Ferenczrendű szerzetesek udvarában a hol már egy évig furkál és turkált mint a vakand és mégsem mondhatja mikor készül el az a kut, és nagyon csalatkozott a főtisztelendő ur, ki azt hitte, hogy a nemes város kutmesterének egy tapasztalt és szakavatott egyének kell lenni, — mert a hatóság csak annak adja, ki ocsóbban készíti.

„Működésének eredménye Fejérvárt maig sem látható és így titokban van.“

(Folytatása következik).

Egyedüli főraktár

valódi amerikai
varrógépekből

Wheeler és Wilson, ifj. Howe
Elias, Anger, Aetna, Grower
és Backer stb. gyáraikból,

5 évi jótállás, ingyen oktatással
létezik

Schlesinger L., és társánál,

Székesfejérvárott, nádor-utca saját ház.

Egy ház 663. sz. a. a marha-
vásár-téren, melyen egy kocsmá és bolt van szabad
kézből eladó. — Értekezhetni a tulajdonosné Neproszel
Józsefnével, vagy szerkesztőségünkkel.

Csikós György,

cserepes-utca, 74. szám.

Tengeri nádszékek kijavítását
a legjutányosb áron eszközli.

Világhírti orvosi tekintélyek által megvizs-
gált és elismert hatásánál fogva a magyar kor-
mány által szabadalmazott

Köszvény vászon

ellenszer mindennemű fájdalmaokról, névszerint
csusz (rheuma), inrángatás, keresztcsontfájás
(Hexenschuss), orbánsz, mindennemű görcsök
ellen kezekben, lábokban, különösen öreges,
köszvény, fej-köszvény, dagadt tagok, ficza-
modások és oldalnyílások ellen biztos szer,
ára egy csomagnak 1 frt. 5 kr., kettős erejű-
nek 2 frt. 10 kr.

Továbbá:

Mindennemű sebek gyógyítására Dr. Buron
Párisi általános sebtapasza
35 kr. használati utasítással.

Főraktár:

Diebálla György

gyógyszerésznél.

Székesfejérvárott, a „Vörösmarty-téren.“

Egy egészen új zongora jutá-
nyos áron eladó. — Bővebb értesítést ad

Klökner Péter.

Hirdetések.

FÉNYKÉPÉSZET.

Alulírott mély tisztelettel bátorkodom
jelenteni a tisztelt közönségnek, hogy

fényirdai termemet

dr. Say József-féle ház udvarában ujonnan fel-
szerelve megnyitottam.

Tíz évi itt működésem alatt sikerült a t. cz.
közönség teljes megelégedését kiérdemelnem, s
folytonos igyekezetem által a legközelebbi mult-
ban ama nem reménylett kitüntetésben is része-
sültem, hogy József főherczeg ő Fens. s a Belga
királyné ő Felsége udvaruk előkelő tagjaival al-
csuthoni időzése alkalmával odahivattam, s fény-
képeimmel sikerült legmagasb megelégedésüket
elnyernem.

Midőn tehát a tisztelt közönségnek eddig irá-
nyomban tanusított szives pártfogását jövőre is
kérem bátorkodom, egyszersmind igérem, hogy
minden törekvésem a legmagasabb igényeknek
tölem telhető teljesítésére irányuland.

Tisztelettel

Majláth János,

fényképész Sz.-Fejérvárott.

Wellesz Károly

Székesfejérvárott,

palotai-utca Bierbauer-féle ház ajánlja

férfi- és női-czipészek

részére szükséges bel- és külföldi
cikkek- és szerszámoknak jól fel-
szerelt raktárát, rendkívül jutá-
nyos áron.

EGGER'S Codein Brust-Pastillas.

Das vorzüglichste, angenehmste und sicherste Heil-
mittel gegen chronischen Reihkopf u. Augentatard,
Husten, Heiserkeit, Halsbeschwerden und alle Arten
Versthlennungen.

Zur Bequemlichkeit des P. T. Publikums sind selbe
als Depot bei den Herrn Apothekern Diebálla so
auch Braun in Ulba zu den Originalpreisen von 25
fr. und 50 fr. zu haben.

A. Egger,

Pest, Elisabeth-Platz No 3.

„KRONOS“

nyugdíj- és életbiztosító-
társulat Pesten.

(Alaptőke 2,000,000 frt.)

kerületi ügynöksége

Székesfehérvárott

Meisel E. urnál

Gebhard-féle házbán.

Pensions- u. Lebensversicherungs-Gesell-
schaft in Pest.

(Stammkapital 2,000,000 fl.)

Bezirks-Agentenschaft

in Stuhlweissenburg

bei Herrn E. Meisel

im Gebhard'schen Hause.

KLÖKNER PÉTER, kiadó-tulajdonos.

Számmér Kálmánál, Sz.-Fejérvárott.